

A KöMaL figyelmes olvasói bizonyára észrevették, hogy az utóbbi időben több alkalommal is kitűztünk olyan feladatokat, melyek régen elhunyt fizikatanároktól származnak. Szeretnénk ugyanis megőrizni a régi jó tanárok emlékét. Ebben a számban attól a két tanártól közlünk egy-egy feladatot, akik a legtöbb feladatot küldték be *Faragó Andornak*, az 1925 és 1939 között kiadott Középiskolai Matematikai és Fizikai Lapok főszerkesztőjének.

Nagy Béla (1881–1954) nemcsak fizikatanár, hanem amatőr csillagász is volt. Beregszászon született, Iglón és Miskolcon járt középiskolába. Budapesten 1905-ben szerzett mennyiségtan–természettan szakos középiskolai tanári oklevelet. 1905-től 1921-ig a székesfehérvári főreáliskola tanára volt. Akkoriban volt itt diák Kodolányi János, a későbbi író is, aki az iskola Vörösmarty önképzőkörében „Entrópia” címmel tartotta meg első felolvasását. . . 1921-től 1923-ig Rákosligetén, a rövidéletű Nagy Lajos Gimnáziumban működött, majd Budapesten a kőbányai Szent László Reálgimnázium tanára lett. Tanított még a budapesti Fáy András Reálgimnáziumban is, főleg fizikát. Nyugdíjas éveiben sok csillagászati témájú ismeretterjesztő előadást tartott és az egyetemi csillagászati oktatásba is bekapcsolódott.

Strasser V. Benő (1884–1966) tankönyvíró fizikatanár volt. Mennyiségtan–természettan szakos oklevelét 1907-ben szerezte, ő is Budapesten. Kezdetben a tudományegyetemen dolgozott fizikus kutatóként, igazi hivatását azonban 1922-ben találta meg a budapesti izr. fiúgimnáziumban, ahol ő lett a természettani szertár óra. Az iskolában természettudományos önképzőkört vezetett, a szertár mellett műhelyt létesített, ahol fizikai kísérleti eszközöket készített. „Fizikai tréfák” c. kis könyvében a pörgettyűtől a szappanbuborékokon át a röntgensugarakig sok meglepő jelenséget magyarázott meg olvasmányos stílusban. A gimnáziumok két befejező osztálya számára írt, 1930–31-ben megjelent, kétkötetes fizika tankönyvébe a relativitáselméletet is belevette, s a második kötet végéhez fizikatörténeti lexikont illesztett. Negyven éven át tanított ugyanabban az iskolában, melynek utódjában, a Scheiber Sándor Gimnáziumban ma már márványtábla őrzi emlékét.

Elhatározott szándékunk, hogy a továbbiakban is közlünk feladatokat azoktól a tudós fizikatanároktól, akik hivatásukul választott, szép pályájukon a tehetségek felkutatásában és fejlesztésében találták meg örömeiket, miközben izgalmas feladatok kitalálásával jó képességű diákjaik számára is örömet szereztek. Kedves jelenlegi és leendő fizikatanárok (mai diákok), a példa adott, érdemes követni!

(*R. Gy.*)